

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/72/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618010068
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3618010068.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému L. N., nar. XX.XX.XXXX v J., okres G., trvale bytom mesto G., okres G., t. č. na slobode, pre trestný čin prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360, odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na §§ 139 odsek 1 písm. c), písm. e), 127 odsek 3, odsek 5 Tr. zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 28. mája 2018 pod sp. zn. 2T/24/2018, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 06. novembra 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 28. mája 2018 pod sp. zn. 2T/24/2018 bol obžalovaný L. N., nar. XX.XX.XXXX uznaný za vinného zo spáchania trestného činu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360, odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na §§ 139 odsek 1 písm. c), písm. e), 127 odsek 3, odsek 5 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 01.03.2018 v čase okolo 20:00 hod. v G. na ul. E. M. v priestoroch bytu č. XXXX/XX, kde spolu s poškodenými býva, sa pod vplyvom alkoholu vyhrážal C. J. zabitím jej manžela I. J., ktorý bol v tom čase v práci tým spôsobom, že ho dopichá, alebo zastrelí zbraňou, ktorú si mal zaobstarat', alebo že mu dá cyankáli, čo C. J. telefonicky oznámila I. J., pričom tieto reprodukované vyhrážky vzbudili u I. J., nar. XX.XX.XXXX dôvodnú obavu o jeho život a zdravie a u C. J., nar. XX.XX.XXXX vzbudili dôvodnú obavu o život a zdravie jej manžela.

Za to bol odsúdený podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), písm. l), písm. n) Tr. zákona, § 38 odsek 3 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, ktorého výkon mu bol podľa § 49 odsek 1 písm. a) a § 51 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona podmienene odložený na skúšobnú dobu 14 (štrnásť) mesiacov, s probačným dohľadom nad obžalovaným, a so súčasným uložením obmedzenia obžalovanému podľa § 51 odsek 3 písm. b) Tr. zákona, spočívajúcim v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok (počas určenej skúšobnej doby).

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske v zákonnej lehote odvolanie proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. V písomných odôvodnení odvolania uviedol, že výrok o uloženom podmienечnom treste odňatia slobody obžalovanému považuje za nezákonný a neprimerane mierny a trest nie je uložený v súlade so zásadami ukladania trestov podľa ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko nespĺňa účel trestu z hľadiska generálnej i individuálnej prevencie, a to aj vzhľadom k závažnosti spáchaného trestného činu násilnej povahy. V tejto súvislosti poukázal na predtým vydaný trestný rozkaz prvostupňovým súdom v prejednávanej veci, v ktorom bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, keď od času jeho vydania, do konania hlavného pojednávania nedošlo k takým zásadným

zmenám, vyjmúc vyhlásenia o uznaní viny obžalovaným, ktoré by odôvodňovali uloženie trestu odňatia slobody nespojeného s bezprostredným jeho výkonom, a to už za existencie prevládajúceho pomeru poľahčujúcich okolností u obžalovaného v čase vydania trestného rozkazu. Prokurátor navyše poukázal, že prvostupňový súd nadbytočne uznal u obžalovaného aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, keďže obžalovanému bola priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona potom, čo sa obžalovaný priznal k spáchaniu žalovanej trestnej činnosti a túto aj oľutoval. Prokurátor ďalej uviedol, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu obžalovanému, určovaní jeho druhu a výmery, dostatočne nezohľadnil spôsob spáchania trestného činu obžalovaným a jeho následok, keď sa obžalovaný dopustil násilnej trestnej činnosti na blízkej osobe a osobe vyššieho veku a pod vplyvom požitia alkoholických nápojov, aj keď bez zistenia psychosomatickej závislosti obžalovaného podľa výsledkov znaleckého dokazovania, čo však i tak zvyšuje nebezpečnosť jeho konania. Uložený trest obžalovanému v napadnutom rozsudku preto nezodpovedá všetkým hľadiskám rozhodnými pre ukládanie trestu a nemôže pôsobiť výchovne ani na obžalovaného samotného a ani na ostatných členov spoločnosti a nie je ani dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia protiprávneho konania, ktorého sa dopustil obžalovaný. Z týchto dôvodov prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písm. e) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste obžalovanému a aby sám podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku obžalovanému podľa § 360 odsek 2 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písm. j), písm. l) Tr. zákona, za použitia § 38 odsek 3 Tr. zákona uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby, so zaradením obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný sa písomne, ešte prostredníctvom ustanoveného obhajcu, na písomné odôvodnenie prokurátora vyjadril tak, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a primeraný, keď prvostupňový súd správne zohľadnil a vyhodnotil všetky rozhodujúce skutočnosti, vrátane všetkých troch konštatovaných poľahčujúcich okolností. V súvislosti s odvolacími námietkami prokurátora voči napadnutému výroku o treste poukázal na to, že generálna prevencia sa nemôže stotožňovať s kolektívnym zastráňovaním. Trestanie, ktoré by spôsobovalo zbytočne útrapy alebo by ešte väčšmi znižovalo ľudskú dôstojnosť nemôže splniť účel trestu a u verejnosti vyvoláva skôr súcit s odsúdeným, čím sa účel trestu neposilňuje, ale naopak, oslabuje a tým i účinnosť trestného práva. Preto navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné, zamietol.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla vyhovieť odvolaniu prokurátora okresnej prokuratúry s tým, aby odvolací súd rozhodol tak, ako bolo navrhnuté v písomnom odôvodnení odvolania.

Obaja poškodení, C. J. a I. J., prítomní na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zhodne uviedli, že obžalovaný v súčasnej dobe alkoholické nápoje už nepožíva. So svojou priateľkou si našli vlastné bývanie, ktoré si zariaďujú. S obžalovaným sú v každodennom kontakte. Požiadali, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a odvolanie prokurátora preto zamietol.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku.

Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd preskúmal v intenciách § 317 odseku 1 Tr. poriadku napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, pričom pokiaľ ide o výrok o vine, odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo právoplatne prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku o vine, uznal obžalovaného napadnutým rozsudkom vinným zo spáchania trestného činu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na §§ 139 odsek 1 písm. c), písm. e), 127 odsek 3, odsek 5 Tr. zákona, pretože tento svojím konaním popísaným v skutku naplnil všetky štyri zákonné formálne znaky citovaného trestného činu, vrátane materiálneho korektívu (stupeň nebezpečnosti konania obžalovaného, ktorý bol celkom zrejme vyšší než nepatrný). Keďže odvolací

súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a v postupe okresného súdu výroku o vine predchádzajúcim nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania len výrok o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora, hoci bolo podané včas, nie je dôvodné.

Je potrebné uviesť, že pri ukladaní trestu obžalovanému okresný súd (na rozdiel od názoru prokurátora v písomných dôvodoch odvolania) správne prihliadol na všetky dôležité skutočnosti a zásady, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, ale i generálnu a individuálnu prevenciu. Na jednej strane je možné sa stotožniť s odvolacími námietkami prokurátora v tom, že obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti s násilným charakterom, ale na druhej strane nemožno opomenúť, že ide vyslovene o verbálny delikt, keď nebolo preukázané, že by došlo zo strany obžalovaného aj k fyzickému násiliu. Pokiaľ ide o ďalšie odvolacie námietky prokurátora, okolnosť, že sa obžalovaný dopustil žalovaného skutku pod vplyvom požitia alkoholických nápojov, prvostupňový súd túto okolnosť zohľadnil pri ukladaní trestu, keď obžalovanému uložil zákonne i obmedzenie, spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, počas plynutia určenej skúšobnej doby uloženého podmienenečného trestu odňatia slobody. To, že obžalovaný sa dopustil trestného činu voči osobe blízkej a súčasne osobe vyššieho veku je zákonným kritériom posúdenia žalovaného skutku ako trestného činu v kvalifikovanej podstate (podľa odseku 2 §-u 360 Tr. zákona) s prísnejším trestnoprávnym postihom. Preto by bolo v rozpore s platnou zásadou „zákazu dvojitého pričítania tej istej okolnosti“ (v neprospech obžalovaného) tieto skutočnosti zohľadňovať pri určovaní výmery a formy trestu odňatia slobody. Prvostupňový súd tiež správne a zákonne identifikoval u obžalovaného celkovo tri poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j), písm. l) i písm. n) Tr. zákona, t. j. správne vyhodnotil všestranné vedenie riadneho života u obžalovaného do spáchania žalovaného skutku, jeho priznanie a súčasne úprimné oľutovanie spáchaného žalovaného skutku a trestnej činnosti, ktorému bolo možné uveriť a napokon i dané vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku zo spáchania žalovaného skutku, ktoré aj bolo prvostupňovým súdom po splnení zákonných podmienok neodvolateľne prijaté. Z už doteraz ustálenej judikatúry (i Najvyšším súdom SR) vyplýva, že v prípade prijatia takéhoto vyhlásenia je možné túto skutočnosť (v prospech obžalovaného) zohľadniť pri ukladaní trestnoprávných sankcií. Pokiaľ prvostupňový súd v napadnutom rozsudku u obžalovaného neaplikoval moderačné oprávnenie v podobe mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody postupom podľa § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona, potom správne priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa písm. n) Tr. zákona. Nesprávnym je odvolací argument prokurátora v písomných dôvodoch odvolania v tom, že ide o nadbytočné priznanie poľahčujúcej okolnosti v posudzovanom prípade, keďže u obžalovaného existujú iba prevažujúce dve poľahčujúce okolnosti, pri správnom posúdení neexistencie akejkoľvek príťažujúcej okolnosti u obžalovaného, podľa § 37 Tr. zákona. Prokurátor nesprávne stotožňuje poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) s poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, ktorej význam spočíva v tom, že obžalovaná osoba, ktorej vyhlásenie o uznaní viny je i súdom prijaté, významným spôsobom nielen prispieva k celkovej hospodárnosti konania v štádiu konania pred súdom, ale predovšetkým významným spôsobom napomáha žalobcovi (prokurátorovi), pokiaľ ide o jeho povinnosť preukazovať vinu obžalovanému a súčasne takýto procesný stav výrazne podporuje tiež stabilitu súdneho rozhodnutia do budúcnosti. Krajský súd sa nemôže stotožniť tiež s odvolacím argumentom prokurátora v písomných dôvodoch odvolania, ktorým opiera nezákonnosť a nesprávnosť napadnutého výroku o uloženom treste obžalovanému už o zrušený, predtým vydaný trestný rozkaz v posudzovanej veci. Potom, čo bol podaný odpor oprávnenou osobou a došlo k prednesu obžaloby na hlavnom pojednávaní, už prvostupňový súd nie je viazaný žiadnym z výrokov tohto vydaného trestného rozkazu. V posudzovanom prípade odvolací súd nezistil žiadne také významné okolnosti, ktoré by náležite odôvodňovali to, že obžalovanému je nevyhnutné uložiť trest odňatia slobody tak, ako navrhoval prokurátor, t. j. v zákonnej upravenej sadzbe a spojený iba bezprostredne s jeho výkonom, so zaradením na jeho výkon do najmiernejšieho ústavu na výkon trestu, t. j. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Preto uložený trest odňatia slobody obžalovanému prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku, na dolnej a upravenej hranici trestnej sadzby podľa § 360 odsek 2 Tr. zákona s prihliadnutím na §§ 36 písm. j), písm. l) a písm. n) za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona (6 mesiacov až 26 mesiacov), t. j. vo výmere 6 (šesť) mesiacov, s jeho podmienenečným odkladom podľa § 49 odsek 1 písm. a) Tr. zákona, s obligatónym určením primeranej skúšobnej doby pri dolnej hranici zákonného rozpätia (1 až 5 rokov) na 14 (štrnásť) mesiacov, a to navyše aj s probačným dohľadom nad správaním obžalovaného podľa § 51 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona, na posilnenie účinkov tohto uloženého výchovného trestu, spolu so správne uloženým zákonným obmedzením podľa § 51 odsek 3 písm. b) Tr. zákona obžalovanému, v podobe

zákazu požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, spolu so správne zohľadnenými ďalšími zákonnými kritériami, dostatočne napĺňa účel trestu u obžalovaného, individuálno-preventívny a generálno-preventívny účinok, ako aj primerané morálne odsúdenie spoločnosťou. Krajský súd navyše poukazuje i na samotný postoj poškodených, ktorých vyššie citované vyjadrenia na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu k osobe obžalovaného potom, čo bol prepustený z väzby na slobodu v posudzovanej veci, nasvedčujú tomu, že obžalovaný má záujem na vedení riadneho života.

Z týchto dôvodov odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.